

Dette Forslag om Behandlingsmaaden vil jeg sætte paa Dagsordenen for det følgende Møde.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbaneanlæg i Fyen og Sylland“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2659 ff.).

P. G. Olsen: Det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa en Gjennemførelse af den Bestemmelse i § 5 i Loven af 10de Marts 1861, som siger, at Halvparten af de af Staten udrede Expropriationsomkostninger skal tilbagebetales Statskassen af de Egne, der nærmest komme til at drage Nytte af Jernbanerne. Denne Grundsætning maa vistnok ansees for at være Betingelsen for den hele Ordning, som dengang blev vedtagen, og det forekommer mig ogsaa, at man i det foreliggende Lovforslag har fastholdt den med Hensyn til Kjøbstæderne, idet der her er bestemt, at kun de Kjøbstæder, som berøres af Banerne, skulle tage Deel i denne Tilbagebetaling, men med Hensyn til Landet forekommer det mig, at man aldeles har fraveget denne Grundsætning. Dette indrømmes ogsaa tildeels i Lovudkastets Motiver, og den høitagtede Indenrigsminister indrømmede det ligeledes ved Sagens Indbringelse her i Thinget; men det kan dog vistnok paa ingen Maade gaae an eller være stemmende med Ret og Billighed. Naar man nærmere efterseer dette Lovforslag vil man finde, at det gaaer ud paa, at disse Omkostninger skulle udredes amtsviis, saaledes at — jeg skal indskrænke mig til at omtale den Paragraph, der vedrører Fyen — Odense og Svendborg Amter i de første 5 Aar af alt Hartkorn skulle udrede 48 p. pr. Tønde Ager og Eng, og man maa altsaa være gaaet ud fra, at Varetransporten i den Grad vilde ophjælpe disse Egne, at det kunde være retfærdigt og billigt at paalægge dem denne Udgift. Det er dog imidlertid vist, at der er Egne, som paa ingen Maade

kunne benytte den nu anlagte Jernbane i Fyen, og dertil regner jeg i Særdeleshed den Dgruppe, hvortil hører Erø, Langeland, Thorseng og Strynø; hvorledes man end seer paa Forholdet, ville disse Der aldrig kunne siges at have fortrinnsviis Nytte af den anlagte Jernbane. Derfor man vil svare, at der en anden Gang kan blive anlagt Jernbaner, som kunne komme disse Egne til Nytte, vil jeg ikke sige Noget derimod for Fastlandets Vedkommende, forsaavidt man her kan regne Fyen for Fastland; det er muligt, at der kan blive anlagt saadanne Jernbaner, men for Dernes Vedkommende troer jeg ikke, det vil blive Tilfældet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) ansøgte netop forleden, da vi forhandlede om Jernbaner i Sylland, som et Beviis paa, hvor urimelig een af disse Jernbaner efter hans Mening var, at man med mere Grund kunde bevilge Penge til at anlægge en Jernbane paa Langeland, og man seer heraf, hvor urimeligt det ærede Medlem anseer det for at være, at den Tid nogensinde skulde komme, at der blev anlagt en Jernbane paa Langeland. Jeg deler fuldkomment det ærede Medlems Mening i saa Henseende; men naar dette er givet, forekommer det mig ogsaa, at man ikke med mindste Skiu af Ret kan paalægge Langeland, Erø og de andre af mig omtalte Der at deeltage i disse Udgifter, som fra Begyndelsen af ere bestemte at skulle udredes af de Egne, som fortrinnsviis maatte drage Nytte af Jernbanerne. — Jeg skal ikke udtale mig videre, før jeg har hørt, hvad den høitagtede Indenrigsminister har at sige imod disse Bemærkninger; men jeg vil kun endnu bestemt yttre, at jeg for mit Vedkommende ikke vil kunne stemme for en Lov, der paalægger alt Hartkorn at tage Deel i disse Udgifter uden Hensyn til, om Jernbanerne i mindste Maade kunne siges at komme Beboerne tilgode.

Steenstrup: Det er naturligtvis aldeles i sin Orden, at den ene Halvdeel af Expropriationsomkostningerne betaales af de Egne, Jernbanerne komme til Nytte. Dette er en Gang slaaet fast ved Lov, og det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at fravige det, men selv om man maa indrømme, at det